

Muazzez İlmiye Çığ'dan Başbakan'a Mektup

İçeriği Yazan: [Fevzi MORAY](#) [1] Zaman: Paz, 30/09/2012 - 14:02

Yazar: Fevzi Moray

Başbakan Recep Tayip Erdoğan Hazretlerine;

İkide bir “demir ağlarla kim örmüş, hep biz ördük” deyip duruyorsunuz, Atatürk zamanında yapılanları sıfıra indiriyorsunuz. Eğer biraz tarih bilerseniz bunu söylemeye utanırdınız, yüzünüz kızarırdı. O günkü örülen demir ağlar yalnız tren yolları değildi: güçlü eğitim, güçlü ekonomi, güçlü demokrasi, güçlü laiklik temelleri atılmasaydı, ne siz bu gün o mevkie gelebilirdiniz, ne de gösteriş olarak başlarını örttüğünüz, yüzleri gözleri boyalı eşlerinizi gavur ülkelerine götürüp, gavurların ellerini sıkıtırabilirdiniz. Özendiğiniz Müslüman ülkeleri arasında hangisi bizim ülke gibi?

Kendi kıyafetinizi bile o demir ağlara borçlusunuz.

Hazinesinde borçtan başka bir şey olmayan Osmanlı devleti yıkıntısı üzerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti, toprağından bir damlasını satmadan, kimselerden borç almadan, bir taraftan Osmanlının, diğer tarafta yenilmediğimiz halde yenilmiş sayıldığımız birinci Cihan savaşı borçlarını öderken, yapılan işler yanında sizinkiler çocuk oyuncağı kalır. Okuma yazma, hatta sabun kullanma bilmeyen, verem, sıtma, zührevi hastalıklar, trahom gibi bulaşıcı hastalıklardan kahrolan zavallı fakir bir halk. Devletin geliri bu halkın verdiği vergilerdi. İşte o vergilerle o alay ettiğiniz demir ağlar yapıldı. Kısa zamanda elin parmakları sayımında doktorların özverileriyle hastalıkların önü alınmaya çalışılırken neler yapıldı neler!

Koskoca ülkede bir çimento fabrikası yoktu. O yüzden evler kerpiç denilen çamurla yapılıyordu. Şeker fabrikamız yoktu. Rusya'dan gelen şekerleri bugün gibi hatırlıyorum. Evet şeker fabrikaları, çimento fabrikaları, kâğıt, silah, uçak fabrikası, kumaş fabrikaları kuruldu. Hem de ülkenin batısından doğusuna kadar dağıtıldı bu fabrikalar. Avrupa'dan bize, yenilemekte oldukları fabrikaların eskilerin ucuz fiatla satmak istediler. Eskiye almak yine geri kalmışlıktır, diye alınmadı. Batıda “Atatürk Fabrikaları” diye adlandırılan o fabrikalar tiyatro, spor müzik, salonları ile bir kültür merkezi, çalışanlara her türlü rahatı sağlayan bir sosyal kurumdu. Ama bu fabrikalarda çalışacak biraz olsun işten anlayan işçimiz, teknisyenimiz, mühendisimiz yok gibiydi. Bunlardan bir kısmı burada bizim insanımızı eğitmek için dışarıdan getirildi bir kısmı da Rusya'ya eğitilmek üzere gönderildi. İnsanımız o kadar yetenekli idi ki, kısa zamanda gerekli olanları öğrendi ve işleri ele aldı. O yüzden Atatürk, “Türk çalışkandır, zekidir” demiştir. Siz ise başa geçer geçmez alın teri ve büyük bir özveri ile yapılmış o güzel tesisleri satıp satıp yediniz yedirdiniz.

Ülkenin doğusu ve batısı düşman eliyle yanmış yıkılmıştı. bir taraftan onlar onarılıyor, hastaneler okullar yapılıyor, diğer taraftan Ankara bir başkent olacak şekilde yapılandırılıyordu.

Hemen hemen hiç kara yolu yoktu. Onun için Atatürk, Osmanlı devleti zamanında “ne olurdu her vilayet senede bir kilometre yol yapsaydı, 500 yılda beşer yüz kilometre ile şehirler birbirine bağlanacaktı”, demişti.

Olan demir yolları da yabancıların elinde idi. Yalnız o mu daha bir çok kurum yabancılar aitti. Bütün onlar ellerinden alınarak ülkenin malı yapıldı. Onların üzerine 3000 kilometrelik tren yolu yapıldı ki, o zaman şimdiki gibi dağları bir anda oyacak makineler yoktu. Tüneller kazma ile kazıldı. Elde onları planlayacak hesaplayacak mühendisler yoktu. Hatta trenlerde çalışan makinist gibi memurlar bile

hep Rum, Ermeni olduğundan bu konuda çalışacak insanımız da yoktu. Onun için böyle kimseleri yetiştirmek üzere okul açıldı. Tren rayları yapmak için fabrika kuruldu. Şimdiki gibi ne gerekse dünyanın her yerinden getirilmedi Kilometrelerce kara yolu köprüler yapıldı.

Demir ağın bir ayağı olan “çağdaş eğitim” ne kadar önemliydi. Batı araştırmalarda icatlarda almış yürümüştü. Ama biz de ne doğru dürüst ilk okul, lise ve ne de araştırmalar yapacak üniversite vardı. O yüzden Osmanlı devleti geri kalmış ve yıkılmıştı. Okullar açılma eğitecek kimse yoktu. O yoklukta bir çok alanda eğitim almak üzere Batıya başarılı pek çok gencimiz gönderildi. Onlar daha yetişmeden Hitler’in Yahudi oldukları için işlerinden attığı çok değerli bilim insanlarının bize sığınmak istemeleriyle onlara açılan kapılarımız sonucu büyük bir eğitim atılımı başladı. İstanbul’da Darülfünun denilen okul tam bir üniversite oldu. Hukuk, siyasal Bilgiler, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi gibi fakültelerle Ankara Üniversitesinin temeli atıldı. Gelenlere istedikleri kitaplıklar, laboratuvarlar sağlandı. Onların derslerini Türkçeye çevirecek çevirmenler bulundu. Bunların hepsi para ile oluyordu. O paralar, o fakir halkın vergileriyle sağlanıyor, kimseye para yedirilmiyor, rahmetli Başbakan İnönü “ kimseye bir kuruş yedirmem” diye bar bar bağırıyor, yedirmiyordu. Böylece güçlü bir eğitim temeli atıldı. O yüzden Başbakan hazretleri! istediğiniz dalda uzmanları elinizin altında bulundurabiliyorsunuz. Bundan sonra İmam Hatiplerde yetiştireceğiniz dindar ve kindar o zavallı gençleriniz, Allah’a dua ederek, yalvararak size yardımcı olurlar. Böylece elinize aldığınız bu güzel ülkeyi kendinizle toprağa gömerek tarihe kara harflerle geçersiniz.

Muazzez İlmiye Çığ
25.8.2012

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]
- [Tarih](#) [3]

Kaynak URL (13/05/2024 - 16:34 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/muazzez-ilmiye-cigdan-basbakana-mektup>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/fevzi-moray>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>